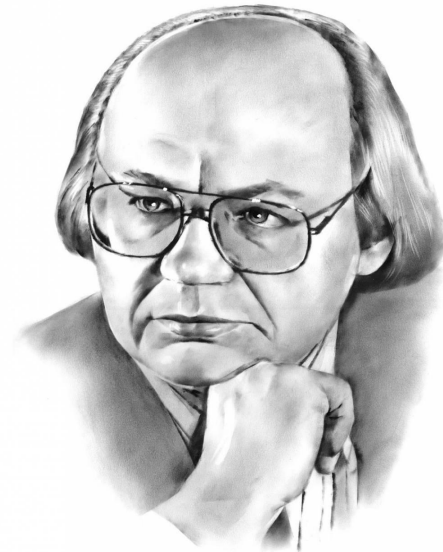

Доповідь про Драча
Івана Федоровича

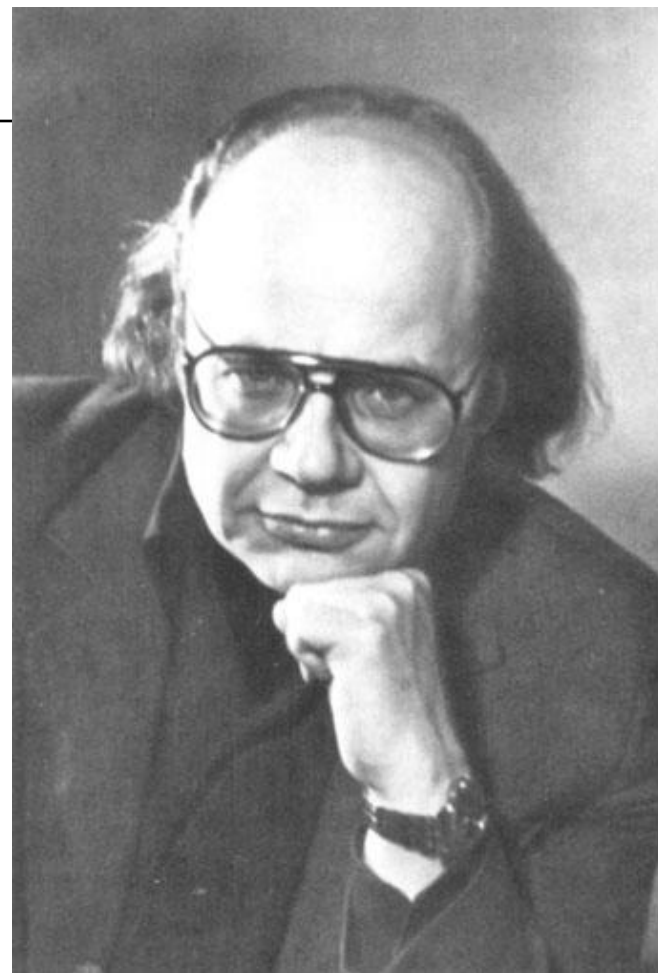

Іван Драч
(нар. 1936 р.)

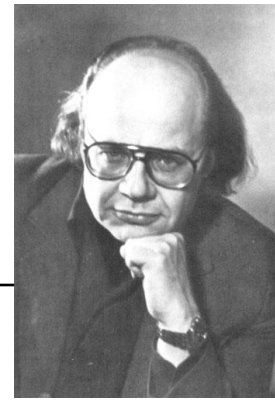
Розробила студентка групи
ТЛП (МК) – 16 – 1/9
Москаленко Катерина Романівна

Іва́н Фе́дорович Драч

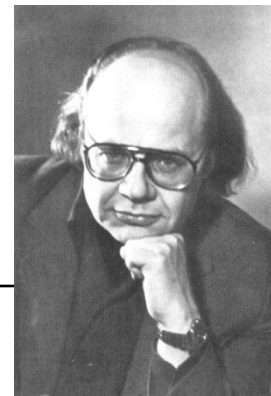
*(нар. 17 жовтня 1936,
Теліжинці Тетіївського району
Київської області) -
український поет, перекладач,
кіносценарист, драматург,
державний і громадський діяч.
Член КПРС (1959 — 1990). Перший
голова Народного Руху
України (1989). Герой України
(2006).*

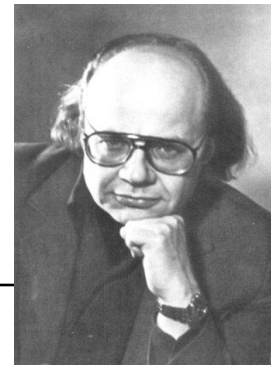
Життєпис

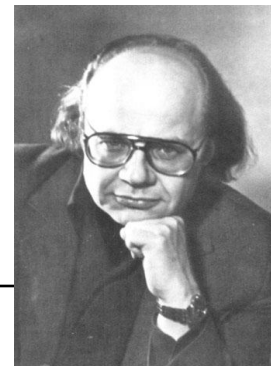
- Народився в родині робітника радгоспу. Після закінчення Тетіївської середньої школи викладав російську мову й літературу в семирічці села Дзвеняче Тетіївського району. Працював інструктором Тетіївського райкому ЛКСМУ по зоні діяльності МТС. 1955—1958 служив в армії в 16-му понтонно-мостовому Верньодніпровському полку.
- Від 1958 навчався у Київському університеті. Виключений за політичні погляди; у вересні 1961 перейшов на заочний відділ і став працювати в редакції газети «Літературна Україна». Закінчив Вищі сценарні курси в Москві. Тоді ж написав перші вірші, деякі з них були критичними по відношенню до радянської влади. Член КПРС в 1959-1990 рр.

-
- *У 1983 Івану Драчу було присуджено Державну премію СРСР з літератури за збірку віршів російською мовою «Зеленые врата» (М., 1980).*
 - *Іван Драч працював у газетах «Літературна Україна» і «Батьківщина», а також на кіностудії ім. О. П. Довженка.*

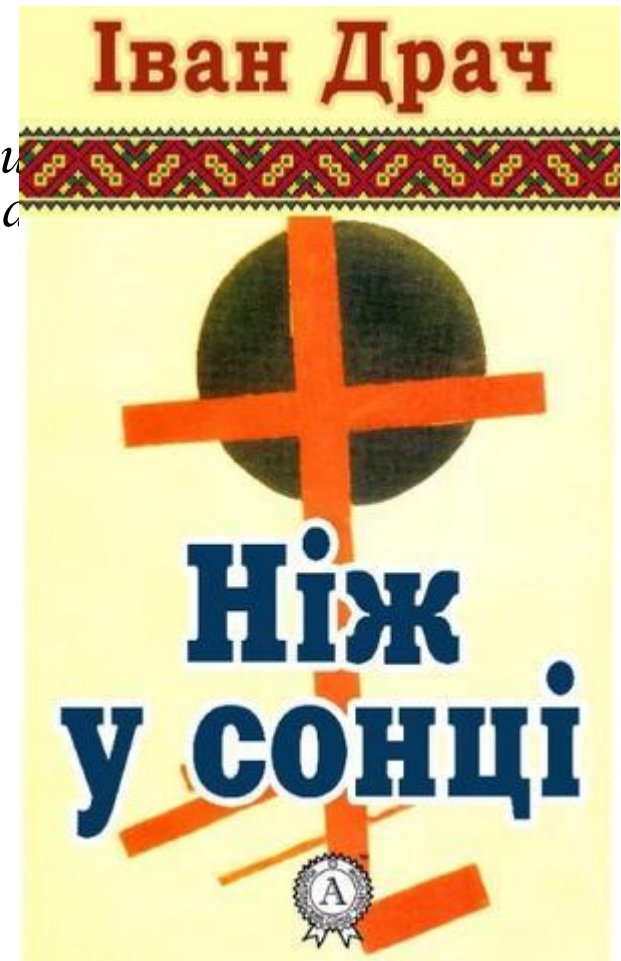
- *На I з'їзді Народного Руху України за перебудову 7-10 вересня 1989 р. був обраний його головою: з 1109 делегатів I з'їзду 38 голосів «проти», 15 — «утрималися» — всі інші — «за». (1-й заступний голови Руху — Конєв Сергій Іванович, заступники: Володимир Яворівський, Володимир Черняк, Михайло Горинь).*
- *З 28 лютого по 4 грудня 1992 він був співголовою НРУ разом з Вячеславом Черноволом і Михайлом Горинем.*
- *Пізніше очолив громадську організацію — Товариство «Україна-Світ» Історія цього товариства за радянських часів була тісно пов'язана з КДБ.*
- *Весною 1990 р. обраний депутатом Верховної Ради України від Артемівського (№ 259) виборчого округу. За нього проголосувало 66,38 % виборців.*
- *З березня 1998 по квітень 2002 — Народний депутат України 3-го скликання.*

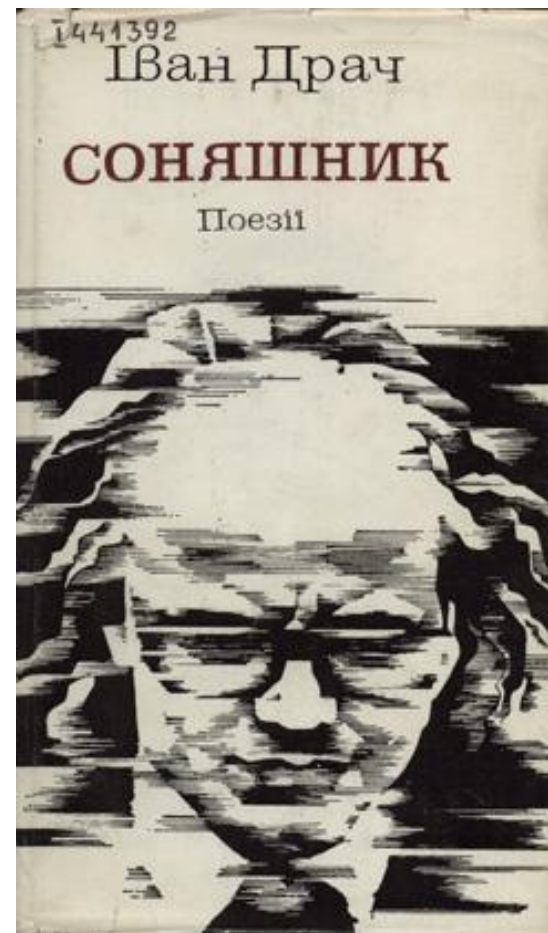
-
- *На парламентських виборах 31 березня 2002 р. І. Драч виступав у списку «Нашої України» під номером 31. Таким чином, він втретє стає членом Парламенту України.*
 - *Творчість І. Драча набула широкої популярності як в СРСР, так і за кордоном. Його поезії відомі в перекладах на російську (кілька окремих видань), білоруську, азербайджанську, латиську, молдавську, польську, чеську, німецьку та інші мови.*

Творчість

- Творчий шлях розпочав у період «хрущовської відлиги». Дебютував 1961, коли київська «Літературна газета» опублікувала його поему-трагедію «Ніж у сонці».
- Член Спілки письменників України з 1962.
- Учасник урочистостей в Кам'янці-Подільському (25 жовтня 1988) з нагоди відкриття меморіальної дошки на будинку, де народився Микола Бажан.
- За радянських часів створив цілі цикли віршів, присвячених Леніну й комуністичній партії, до якої належав.
- Голова Комітету з присудження щорічної премії Президента України «Українська книжка року»

- *На початку 60-хр. творчість поета сприймалася неоднозначно, багато кого дратувала асоціативність, метафоричність, символізм його творів, незвичні словосполучки, сміливе введення в мову вірша наукової лексики. Цікавою видається вже перша збірка поета «Соняшник», в якій оспівувалась доля звичайної людини, невичерпність людського генія на теренах науки й техніки, бажання розгадати таємниці буття. І до сьогодні «візиткови-ми» для Івана Драча є твори, які ще на початку 60-х захоплювали читачів неординарністю поетичного мислення: «Балада про соняшник» (котра дала назву й дебютній збірці) та «Етюд про хліб».*

- *Наприкінці ХХ ст., а саме 26 квітня 1986 року Україні випало пережити чорнобильську катастрофу. Аварія на 4-му блоці Чорнобильської атомної електростанції переросла в глобальну катастрофу — не тільки екологічну, але й, у першу чергу, моральну.*
- *Іван Драч також чи не першим висунув вимогу моральної відповідальності людини за непрогнозовані результати НТР («Балада ДНК», «Балада про кібернетичний собор»). Та, на жаль, усі ці перестороги вчасно не були почуті. За гіркою іронією долі, саме Драчеві судилося «оспівати» будівництво Чорнобильської атомної станції. Щоправда, в його циклі «Подих атомної» зі збірки «Корінь і крона» немає «рожевого» захоплення величиною ядерної потуги, а скоріше психологічні портрети справді гарних і працьовитих людей, які споруджували електростанцію.*

- *Цікавий факт з біографії Івана Драча: він є одним з небагатьох, хто не вивозив після вибуху на АЕС поквалітивно своїх дітей з Києва, мало того, його син Максим, на той час уже випускник медінституту, брав участь в евакуюванні потерпілих, їх обстеженні й наданні першої допомоги і сам теж зазнав опромінення. Тому глибоко індивідуальним болем", сердечною тривогою відгукнулася у серці поета глобальна катастрофа. «Чорнобильська мадонна» — це голосіння і покаяння, скорботна «материнська пісня з чоловічої душі».*

Основні твори

- *«Балада про соняшник»*
- *«Етюд про хліб»*
- *«Крила»*
- *«Балада роду»*
- *«Балада ДНК»*
- *«Чорнобильська мадонна»*
- *«Балада про творчість».*